

Logg från Älva

Datum: 160315

Elevloggare: Nikolas Holmquist

Personalloggare: Tobias Borg

Position: Puerto Vueltas, La Gomera

Avgång: I morgon bitti 06.00

Ankomst till nästa hamn: Santa Cruz de Tenerife torsdag förmiddag

Väder: Soligt och varmt!

Elevlogg:

Kära logg!

Dagen började tidigt som vanligt med en härlig frukost ombord på vårt hem i utlandet men just idag så började en del av eleverna extra tidigt då de hade bestämt sig för att åka på en liten vandring uppe bland de vackra bergen som ligger precis intill Valle Gran Rey.



En del av oss fick möjlighet att åka med på en guidad cykeltur som pågick större delen av dagen och var mycket uppskattad av samtliga.



Då det fanns möjlighet att hyra bil och gott om tid att utforska ön så valde några av oss att göra just det och besegra de branta bergen med hjälp av fyra hjul och lite motorkraft. La Gomera är mer vacker än stor så vi hann se ganska mycket under turen. Fram mot slutet av dagen så konstaterade samtliga att man lätt skulle kunna bosätta sig på underbara La Gomera.

Personallogg:

Ännu en varm dag på Gomera har passerat, obemärkt för de flesta på vår jord men oförglömlig för oss här ombord. Solen har stekt våra kroppar som spenderat större delen av dagen utomhus. Är man på ett litet fartyg som Älva är ytorna små och när man kommer till hamn spritter det i benen och man vill röra på sig. Samtidigt så vill man tillfredsställa sin upptäckarlust och idag var en sådan dag, en dag när det erbjöds möjlighet att se sig omkring på ön och samtidigt röra på sig.

Klassen delade in sig i grupper efter håg, några gav sig under kapten Sörens ledning ut på en vandring på ön. Först lokaltrafik, ett äventyr bara det, sedan bar det av till fots längs med mäktiga kammar av vulkaniskt ursprung längst ut på en hög klippa som överblickar den stad och hamn som vi nu befinner oss vid och som vi lärt att kalla Valle Gran Ray efter den sista stora kungen av urinvånarna. Där uppe står ett ensamt träd, ett träd som nedifrån Älva, vårt hem och vår beskyddare, ser ut att vara litet som ett välhållt körsbärsträd, väl på plats invid

trädet fot kan man konstatera att det är mer än en manshöjd tills det att de lägsta grenarna breder ut sig, och breder ut sig gör trädets krona alldeles trots sin ensamma och vindpinade boplats. Trädet erbjuder de vandrande både skydd och förundran och för den som inte är räddhågsen av sig en möjlighet till gymnastiska övningar ett par meter från fast mark. Därifrån bär det sedan nedåt mot hamnen på en väg som enligt uppgift skall vara både brant och hal samt erbjuder en fantastisk överblick över vår lilla stad. Många var de som blev trötta i ben och fot, fler var de som förundrades av vår kaptens lättfotade och kvicka nedfärd, tillsynes helt opåverkad av den hårda marschens påfrestningar där han elegant och som bara i förbifarten berikade de medföljande med fantastiska fakta från omgivningarna och annat som passerade förbi.

Ytterligare en samling sjöfarare från vårt skepp begav sig inåt staden för att mötas upp med en tysk man som ägde stor lokalkännedom om ön och tillika var innehavare av ett som vi sjöfolk säger helt rederi av cyklar. Vi blevo utrustade med allehanda skyddsattiraljer såsom handskar och hjälmar, vilket man är van vid från sjölivet och även varsin velociped av bergsanpassad typ. Därefter begav vi oss ned till hamnen, vältrampad mark för sådana som vi, där mötte en taxi av stor modell och en vagn med fästen för en bunt med cyklar, vi stuvade våra åkdon och den tyska mannen och hans spanske kumpan i taxameterbilen lastsäkrade med spännband alldeles för klena för någonting tyngre än ett flingpaket på sjön, men på land kommer man visst undan med både det ena och andra.

In i droskan vi satte oss och uppåt det bar, för oinvidga kan här informeras om att Gomera är en mycket kuperad ö, mycket förenklat kan det sägas vara en ganska så stor kobbe som består av en mycket hög kulle i mitten och så sluttar det utåt mot kanterna på densamme där vi hittar omväxlande svarta stränder och stupande klippor.

Nåväl efter färden debarkerade vi farkosten mitt i en skog av lagerblad och andra vackra växter, besättningen satt upp på åkdonen och under tyskens ledning bar det iväg på vindlande stigar och vägar genom öns fantastiska och omväxlande natur. Först bar det uppåt ända tills klockan visade att vi hade trampat på förtjänstfullt omkring en timme, då hade vi nått öns topp och luftrören tackade oss för att vi stannade för att titta på utsikten och äta en medhavd kaka. Härifrån kunde man beskåda Teide på Teneriffa som var delvis täckt av snö, ön El Hierro och vår förra hamn på La Palma allt skymtandes över de moln som täckte de lägre altituderna på övärlden runt omkring vår egen. Nu utlovades det bara nedåt, och nedåt det bar, mellan slott och stugor på den Gomeranska landsbygden. Glada och nöjda anlände vi i vår hamn ett par timmar senare. Nu är tid att vila ändor och ben samt att göra förberedelser för morgondagens sjöresa, nu har vi fått nog av land.

Andra fatygsinternerade hyrde sig egen vagn och har varit iväg på sin irrfärd ända sedan dess, vi kan bara hoppas att de hittar tillbaka till moderfartyget före avgång, som sker under de arla morgontimmarna, den resan, den berättar Nikolas om härovan.

Tobias



Erik och Oliver gläds åt livet.



Erik har med sina muskulösa sjöben trampat sönder den tyska kapitalvaran, men vår ciceron Alex fixar med flinka fingrar alla bekymmer vi ställs inför.